

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/134/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812206305
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5812206305.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpená Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 3C/61/2012-62 zo dňa 20. novembra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh žalobcu zamietol (výrok I.). Návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 14.11.2014 zamietol (výrok II.). Žalovanému náhradu trov konania nepriznal (výrok III.). V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobným návrhom sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata sumy 125 eur titulom majetkovej škody a sumy 385 eur titulom nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania.

Súd na pojednávaní dňa 20.11.2014 prejednal vec v neprítomnosti riadne predvolaných účastníkov s použitím ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), keď právnomu zástupcovi žalobcu, žalobcovi a žalovanej bolo predvolanie doručené dňa 31.10.2014. Následne žalobca podaním doručeným súdu dňa 18.11.2014 navrhol zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Okresný súd uviedol, že o tejto otázke už bolo rozhodnuté uznesením č. k. 8NcC/41/2013-25 zo dňa 30.01.2013, ktorým zákonného sudcu JUDr. Moniku Kurjakovú nevytlúčil z pojednávania a rozhodovania tejto veci. Spolu s týmto návrhom podal aj návrh na prerušenie konania z dôvodu podania sťažnosti na ÚS SR v danej veci. Súd konštatoval, že podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. je povinnosťou súdu konanie prerušiť, ak ide o otázku, ktorá nespadá do kompetencie súdu. O daný prípad však nešlo, keďže o námietke zaujatosti v zmysle príslušných ustanovení O. s. p. rozhodol Krajský súd v Žiline. Týmto rozhodnutím je okresný súd viazaný, teda nebol dôvod na prerušenie konania, pretože o námietke zaujatosti bolo rozhodnuté podľa zákonných ustanovení upravujúcich procesný postup súdu. Pokiaľ ide o prerušenie podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., súd uviedol, že taktiež nie je dôvod na postup podľa tohto ustanovenia, nakoľko žalobca neosvedčil skutočné podanie sťažnosti na ÚS SR, keďže podal len rovnopis sťažnosti bez dokladu preukazujúceho jej podanie. Vzhľadom na uvedené návrh na prerušenie konania zamietol.

Z pripojeného spisu sp. zn. 6Er/139/2009 súd zistil, že súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 06.04.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. k. SR 09655/08, ktorý vydal Slovenská rozhodcovská, a. s. dňa 10.10.2008.

O žiadosti rozhodol súd dňa 23.07.2009 tak, že vydal poverenie. Súd ďalej uviedol, že podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku 15-dňová lehota neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom. Táto lehota neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku, ako to bolo v danom prípade. Z exekučného spisu bolo ďalej preukázané, že súd vo veci konal bez zbytočných prietahov, nakoľko po obdržaní žiadosti súdneho exekútora vykonal nevyhnutné úkony smerujúce k rozhodnutiu veci (vyzval súdneho exekútora na opravu, resp. zosúladienie návrhu na začatie exekúcie s exekučným titulom v časti vymáhanej povinnosti listom zo dňa 20.04.2009 a následne listom zo dňa 24.09.2009). Opravená zápisnica bola súdu doručená dňa 13.07.2009 a súd následne vydal súdnemu exekútorovi poverenie dňa 23.07.2009.

Súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal jednu zo zákonných podmienok pre vznik prípadného nároku na náhradu škody, prípadne nároku na nemajetkovú ujmu, a to nesprávny úradný postup okresného súdu, preto sa v ďalšom konaní nezaoberal skúmaním otázky, či na strane žalobcu týmto prípadným nesprávnym úradným postupom vznikla škoda alebo iná nemajetková ujma a či existuje príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, príp. nemajetkovej ujmy na strane žalobcu. Na základe uvedeného súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a žalovanej ako účastníčke v konaní úspešnej nepriznal náhradu trov konania, pretože trovy konania nevyčísliła a ani zo spisu jej žiadne nevyplývajú.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/, v spojení § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), b/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p.), c/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.), d/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), e/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, f/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), g/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p. Poukázal na to, že požiadal súd o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Žalobca uskutočnil podanie obsiahnuté v texte návrhu, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Súd sa podľa žalobcu nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti, nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. Ďalej tvrdil, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Dodal, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Ďalej žalobca uviedol, že hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil, no súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonané ex offo, navrhovateľa nepoučil podľa ust. § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlal vyhlásiť rozsudok vo veci samej. V závere odvolania namietal, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov keď sám zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase.

Vzhľadom na uvedené žiadal, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietku, že žalobca uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená je potrebné vylúčiť, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, vyplýva, že žalobca nepodal námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O. s. p. (č. I. 17 spisu). Navyše Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8NcC/41/2013-25 zo dňa 30.01.2014 rozhodol o nevyklúčení sudkyne z prejednávania a rozhodovania tejto veci. Následne bol spis pridelený na prejednanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. Milanovi Antalovi dňa 13.01.2014, na základe Dodatku č. 2 k Rozvrhu práce Okresného súdu Námestovo na rok 2014 (Spr 15/14).

Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku navrhovateľa, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Odvolací súd konštatuje, že za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkaz vykonal, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednávanie nedostavil sám, ani jeho právny zástupca) sám zbavil. Námietka žalobcu, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení žalovanej, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku žalobcu na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Ako vyplýva z odôvodnenia písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku okresný súd podrobne uviedol skutkové závery a svoje právne úvahy vo vzťahu k prejednávanej veci, s ktorými závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Odvolací súd s poukazom na uvedené skutočnosti napadnutý rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

Žalovanej nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnila, resp. v tomto smere nepodala žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **nie je prípustné.**